

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Posluchač JAN MAREK
Na téma KULTURNÍ CENTRUM MĚLNÍK

Zpracovala:

ing. arch. M.Cajthamlová
Evropská 47
Praha 6

V Praze, 4/6/2022

Zadáním diplomové práce je ověření možnosti přestavby a nového využití nedokončeného a nikdy plně funkčního kulturního centra na okraji historického jádra Mělníka.

Původní návrh ze 70 let byl několikrát přepracován, stavba začala v 80. letech a po revoluci byla stavba vedením města zastavena. Od té doby chátrá. Dům stojí na významném frekventovaném místě, na vstupu do historického centra a je místními obyvateli intenzivně vnímán. Zásadním dilematem je rozhodnutí, zda objekt ztrhnout nebo využít stávající konstrukce a dát mu novou podobu.

Student Jan Marek se pokusil o zachování. Jako místní rodák cítí vazbu na objekt zvaný "Amerika", a vidí estetické pozůstatky poválečné architektury, která z velké části z našich měst mizí. Snaží se navázat na řemeslo a interierovou tvorbu 70. a 80. let a využít a připomenout estetiku a architektonický výraz z té doby. Ne zvolil si tu jednodušší cestu.

Diplomní projekt dokumentuje stávající stav s vědomím toho, že o nosných konstrukcích nejsou žádné relevantní informace a předpokládá, že je možné jejich využití.

Druhý negativní aspekt řešení je nedostatek kapacit pro parkování na vlastním pozemku.

Obou těchto skutečností si je student vědom .

Návrh pracuje v širším kontextu s 3mi funkčními celky :

kulturní centrum se sálem a kinem, restaurací orientovanou do náměstí a muzeum vinařství jako nová dominata.

Objekt stojí na hraně náměstí Karla IV, které se svažuje od centra.

je na ose dvou dominant , Hlásky a vstupní Pražské brány.

Vytvořením stupňovité platformy předpolí pro vstup do objektu lépe definuje chybějící uliční čáru.

Druhým významným zásahem do budovy je vložení vysoké úzké desky mezi stávající hmoty a vytvoření zcela nové kompozice . Do vysoké úzké hmoty je umístěno muzeum vinařství s vyhlídkovou vinárnou.

Tyto urbanistické záměry nejsou dostatečně graficky zpracovány v kontextu města a jeho dominant.

Není tedy zcela zřejmé, zda kompoziční a materialové řešení je správné. Tomuto dojmu nepomáhá ani fakt, že na modelu působí návrh zcela jiným dojmem než na vizualizacích a ty zase neodpovídají zvolenému materiálovému řešení.

Původní kabřinec je jako reminiscence zachován jen na vstupním, tvarově zajímavém objektu, ostatní objemy mají bílou omítku s různou strukturou, která je odlišuje. Na novotvaru ploché desky je použit hladký hliníkový plech.

Navzdory těmto nesrovnalostem, vyznívá na vizualizacích celkově záměr velmi zajímavě a působivě.

Nosným tématem celé práce je pochybnost, otázka, zda takto zchátralá stavba stojí za záchranu a obnovu.

Myslím, že se Janu Markovi povedl velmi osobitý výraz stavby kombinací starého a nového tvarosloví, který by zbouráním stavby nikdy nevznikl.

V tom vidím hlavní hodnotu tohoto přístupu.

Grafická část je přehledná a srozumitelná.

Práci hodnotím B, velmi dobře.

Zpracovala:
M.Cajthamlová